

В. ВІТКА

ДОПІЖКА

— Ладоньки-ладусі,
Де були?
— В бабусі.

— Що пили ви?
— Молоко!
— А що їли?
— Ко-ко-ко.

— Довго ж ви сиділи,
Довго пили, їли.

— Ні, ми й не сідали,
Тільки пустували.

Ми і завтра підем
До бабусі нашої.

Пригостить, казала,
Березовою кашею.

МЛИН

Чики-чики-чиканчатка,
Сів зайчатко у санчатка.

І поїхав до села,
Зачепився за тин.
Питається Василя:
— Скажи, брате, де тут млин?

— А навіщо тобі млин?

— Захотів оладок син...
В мене зуби теж старі,
Притупились на корі.
Я її вже не вгризу —
До млина змолоть везу.

— Покажу тобі, зайчиську,
Недалечко млин тут, близько:
Бачиш, он за селом
Дід махає помелом?

КУДИ ІДЕШ, ХЛОПЧИНО?

— Куди їдеш, хлопчино?
 — До ринку.
 — Що везеш за плечима?
 — Свинку.
 — То дай подивиться,
 Може б, я купила.
 Ой, це ж твоя сестриця!
 Чим вона не мила?
 — Мила-то мила,
 Та боїться мила.

Як убачить мильце,
 Так ховає рильце.
 Купуйте Маринку,
 Замурзану свинку.
 Скільки взять — не знаю й сам.
 За три буублики віддам.
 — Ціну більшу говори,
 Проси повну в'язку.
 — А навіщо? Хватить три —
 І для мене, й для сестри,
 Ще й тобі, будь ласка!
 — Ти їй ціну справжню знай —
 За карбованця віддай!
 — Ні, таку хорошу
 Не віддам за гроші!
 Буду пісню їй співать,
 Соловейком щебетать.
 Як в чарівний човник —
 Посаджу в ночовки.
 Буду терти губкою
 Носик їй і губки я.
 — Звідкіль їдеш, хлопчино?
 — З ринку, з ринку.
 — Що везеш за плечима?
 — Маринку.
 Тпру, мій конику, тпру-тпру,
 Я привіз собі сестру.

ГОРОБЕЦЬ

Горобчику, чі-чі-чі,
Не стрибай, не цвірінчи!

Ні, не слуха — чи ти ба!
Все стриба та все стриба.

Скочив на поліно,
Поламав коліно.

Зав'яжу йому я рану,
Щоб загоїлась — догляну.

А на хвору ніжку
Натягну панчішку.

Горобчику, чі-чі-чі,
Не стрибай, не цвірінчи!

КОЛИХАНКА

Люлі, люлі, люлі,
Дітки всі послули.

Не спить тільки котик,
Бродить по болотах.

Застудив він лапку,
Прийшов грітись в хатку.

Ніде йому дітись —
Лапоньці погрітись.

На лежанку він поткнувсь,
Баба гримає: — Тпру-тусь!

Лізе на полицю,
Миші маняць: — Кицю!

Так вони дуріли,
Хвіст коту од'їли.

Пішов котик у лісок,
Знайшов білий поясок,

А кішечка узяла
І дитяті віддала.

Пішов котик під мосток,
Спіймав рибку на хвосток.

Чи ковтнуть самому,
Чи нести додому?

Думав, думав коток,
Одкусив собі шматок

І поніс додому
Хлопчику малому.

ДОРІЖКА

Кую, кую ніжку
На довгу доріжку.
Доріжка кривенька,
Кобилка сліпенька.

Їду, їду, їду,
Не натраплю сліду.

Посаджу дитячко
Я на цапенятко.

Цапенятко впало,
Ніжку поламало.

Що ж, сідай-но, сину
Баранцю на спину.

Баранець підбився,
А синок звалився.

Баранця покину,
Заведу машину.

Ту-ту-ту, машино,
Вези мого сина.

ДОЩИК

Иди, іди, дощику,
Зварю тобі борщику,
Поставлю під хатою,
Накрию лопатою.

Лопата не зсунеться —
Дощик не вгамується.

Дощику, іди-бо!
Буде більше хліба.

СОРОЧИНІ МЛИНЦІ

Зклопотана сорока,
Господиня білобока,
По припічку стрибала,
Млинці учиняла.

А донечка помагала,
Синок тісто місив,
Другий воду носив,
Третій пічку топив.

А четвертий сидів
І на вогник глядів,
Помагать не хотів.

Млинці мати діставала,
Усіх діток частувала:

— Цей ось доні млинець.
Ти у мене молодець.
І синок молодець,
І йому даю млинець.

Цей ось другому синку —
Молодцю, помічнику.

Дам я третьому найкращий,
Бо він дуже роботящий.

Діти всі млинці поїли.
Шух, шух — полетіли.

— Залишився я один,—
Обізвався четвертий син,—
Мамо, де ж мій млинець?
— А тобі нема.
Кінець.

КОТИК І КАТЯ

Плаче котик на кухні,
Від сліз очі попухли.

— А що тобі, котику?
Болить у животику?

— Мняв! — сказав воркотик. —
Не болить животик.

Серце мені щось болить —
Як тепер на світі жить!

Жити як у хаті!
Кривдить мене Катя.

Сметанку злизала —
На мене сказала.

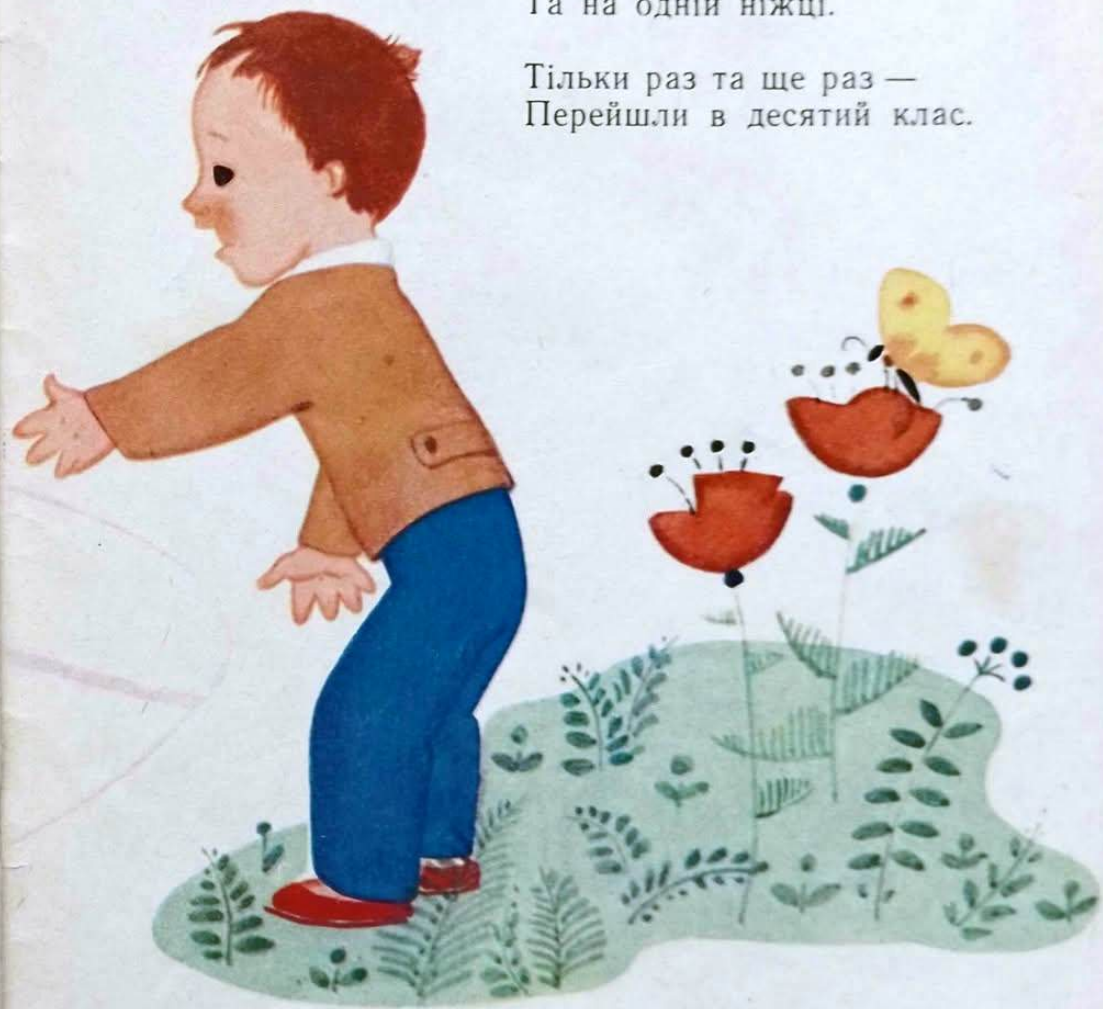

Подивіться ви на нас,
Як ми легко з класу в клас

Скачем по доріжці
Та на одній ніжці.

Тільки раз та ще раз —
Перейшли в десятий клас.

СКІЛЬКИ СОРОК?

У неділю на уроки
 Прилетіли всі сороки.
 Не згадалось ні одній,
 Що в неділю вихідний.
 В понеділок на урок
 Прийшло сорок
 Сорочок.
 А в вівторок за буквар
 Сіло рівно двадцять пар.
 Шістдесят
 Сороченят
 Погулять пішли
 В дитсад.
 Коли вернеться назад
 Зграя тих сороченят
 І посяде за урок —
 Скільки буде всіх сорок?

Знайшли півні старий гребінь,
Певне, їм його й не треба.
Все одно ж бо посварились,
Не огледілись — побились.

Вирвав лисому рудий
Половину бороди.

Ледве я розборонила,
Ледве-ледве помирила.

Вже не хочуть далі битись,
Та не можуть розчепитись.

Раптом чую голос лисого:

- Звідки, дочко, ти?
- З Борисова.
- А чия ти?
- Денисова.
- Як зовуть тебе?
- Ганнуса.
- А що робиш?
- З вас сміюся.

МОЯ СІМ'Я

Щось загадаю тобі я.
Оце така моя сім'я:
Дідусь, бабуся, брат.

У нас порядок, лад.
І хата чиста, й сіни.
Бо в хаті дві в нас матері,

Два батька і два сїни,
Дочка, племінник і сестра,
З усіх найменший — я.

Вже й полічить тобі пора,
Яка у нас сім'я?

ЗМІСТ

Бабині гості	3
Млин	4
Куди їдеш, хлопчино?	6
Горобець	8
Колиханка	10
Доріжка	12
Дощик	15
Сорочині млинці	16
Котик і Катя	18
Класи	21
Скільки сорок?	22
Забіяки	24
Моя сім'я	26

